

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Forbud mod visse Lændstikker m. m.“

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Ingerslev: Jeg skal kun tillade mig en ganske kort Bemærkning i Anledning af det forelagte Lovudkast. Jeg maa glæde mig over dets Fremkomst; jeg tror; det er overordentlig nyttigt, og at det vil virke meget velgjørende, ja, jeg anser det næsten for nødvendigt, at Lovgivningsmagten skrider ind i disse Forhold. Der følger saa gode og fyldestgjørende Oplysninger med Lovforslaget, at det synes mig, man let maa kunne overbevise sig om Nødvigheden af dets Indhold. Det eneste Moment, hvorpaa jeg skal henlede Opmærksomheden, er det Økonomiske, om jeg saa maa sige, nemlig det, at Lændstikker i en tilfredsstillende Form herefter kunne forventes at blive en 14—16 pCt. dyrere. Det er et Moment, der har Betydning, at en Vare, som bruges af Alle og Enhver og i meget stort Omfang, bliver 14—16 pCt. dyrere; men jeg tror dog ikke, at Forholdet vil stille sig saaledes i Livet, at de blive saa meget dyrere. De mindre gode Stikker glippe nemlig hyppigt, og man bruger derfor flere af dem, hvorimod de Lændstikker, som herefter kun skulle være tilstedelige, sjældent glippe; man faar i Reglen strax Ild ved dem. Jeg tillader mig at fremhæve dette, idet det økonomiske Hensyn jo kunde antages at faae en vis Betydning her i Thinget, og at man altsaa kunde være bange for helt at forbyde de billige Stikker. Selv om altsaa Prisen gaar op paa hvert Båndt, tror jeg, man vil faae lige saa meget Udbytte deraf, som man nu har. I Motiverne finder man overordentlig udførlig udvillet, hvilke Farer for Eiendom, Sundhed og Liv navnlig i Ildbrandstilfælde, der er forbundet med de nu almindelige Svoovstikker, og hvilken Betydning Forbudet vil have lige over for Forbrydelser, navnlig Forbrydelser, begaaede af Børn. Det forekommer mig derfor, at man ret godt kan gjøre sig en meget bestemt Ide om Beskaffenheden, Tilraadigheden og Ansælgeligheden af dette lille Lovforslag, som jo ogsaa har været behandlet i det andet Thing. Jeg kunde derfor have Lust til at gaa i Forbøn for det i en vis Retning, idet jeg beder om, at man vil undlade at sende dette lille Lovforslag med dets 4 Paragrafer, der ere saa velbegrundede, i et Udvalg, men at man derimod maaste vil lade det faae en mere indgaaende Drøftelse, end de andre Lovforslag have faaet.

Scavenius: Jeg skal tilstaa, at jeg ikke er ganske enig med min ærede Ven, der sidder paa høire Side af mig (Ingerslev). Jeg

vil ganske vist indrømme, at jeg, for saa vidt dette Lovforslag gaar ud paa at forbyde Fabricationen af Lændstikker med giftigt Fosfor, finder det rigtigst lige over for de Mennesker, der arbeide i Fabrikerne, og forbi det ikke er heldigt, at et saa giftigt Stof gives Alle og Enhver i Stænde uden nogen som helst Garanti. Men naar Forslaget vil forbyde at bruge alle andre Arter af Lændstikker end just dem, der ere bestemte til at afstryges paa særlige dertil indrettede Strygelader, tror jeg, at det gaar meget for vidt. Man vil derigjennem søge at forhindre de hyppige Ildbrande, som i alt Fald formodes at opstaa ved Svoovstikker, men min Mening er ganske vist den, at, naar først Befolkningen ved dette Lovforslag bliver vant til og trunget til at bruge de i Almindelighed saakaldte svenske Svoovstikker, eller andre af samme Art, vil det vise sig, at man ogsaa med dem og omtrent med samme Lethed som før vil være i Stand til at frembringe Ildbrand. Hvis man i Løbet af de næste 10 Aar, naar man tænkte sig, at dette Lovforslag var gaaet igjennem og fuldstændig overholdt, vilde opsamle statistiske Data for at se, om Ildbrandenes Antal var blevet formindsket i betydelig Grad, er jeg meget bange for, at man vilde komme til det Resultat, at dette Lovforslag i saa Henseende ikke havde haft nogen stor Betydning. Jeg er mod alle Arter af Forbud, som jeg ikke kan se, ere aldeles nødvendig begrundede til det Almenes Vel. Jeg kan se dette, forsaavidt Forbudet angaar giftige Lændstikker, men ikke forsaavidt det er rettet mod Brugen af alle saadanne Svoovstikker, som man kan stryge af paa enhver Væg, som man nu engang er vant til fra gammel Tid. Enden nu Forslaget bliver overgivet til et Udvalg eller gaar umiddelbart til anden Behandling, vil jeg, om ikke Andre ville det, stille Vædringsforslag om, at Loven indskrænktes, som jeg her har tilladt mig at antyde.

Justitsministeren: Det ærede Medlem, som bebudede et Vædringsforslag, udtalte sig for et Forbud mod Forsærdigelse og Forhandling af Svoovstikker med giftig Substant, hvorimod han mente, at der ikke var tilstrækkelig Grund til ogsaa at udbide Forbudet til at gjælde Svoovstikker, ved hvis Fabrication der ikke benyttes giftige Stoffer, idet han navnlig gjorde gjældende, at der ikke var tilstrækkelig Jøie til et Forbud mod saadanne Svoovstikker, der jo væsentlig skulde søge sin Begrundelse i Hensynet til den Brandfare, som de medføre. Jeg skal afvente det Forslag, som det ærede Medlem bebudede at ville stille, saa meget mere, som det ikke er mig klart, hvilke Svoovstikker han ved denne Leilighed egentlig har tænkt paa. Saa vidt mig bekendt kan der nemlig i dette Dieblit praktisk ikke være Tale om andre end de to Arter Svoovstikker, som ere nærmest bekendte: